

Sebeők János

LÁBATLAN

Ha hiszitek, ha nem,
az átkosban
a WC-papír is tiltva volt.
Egészségügyi papír címszó alatt
futtatták.
Féltek a tiszta vécépapírostól, Uram.
Az átkosban még a vécépapír, a toilette-papír
sem lehetett az, ami – amúgy.
Lábatlani Papírgyár, Lábatlan.
Autó helyett – Trabant.
Rágógumi helyett – golyó.
Csokoládé helyett – Tibi.
Kokain helyett egy zacskó Technocol Rapid.
Pótszer helyett kis pótszer.
Cikória-társadalom.
Történt pedig, hogy még az átkosban,
vigyázó szemeimet Párizsra vetve
utolért ott, engem, a lafajett
áruház jóvoltából egy valódi toilette-papír.
Moulin Rouge márkájú,
fekete celofánba csomagolva, micsoda erotika,
maga a papír meg rózsaszín volt.

Sárga tengeralattjáró,
rózsaszín párdúc
és rózsaszín WC-papír.
Egészen mellbe vágott, hogy
lám, hát így is lehet.
Tíz kicsi indiánocska
üveggyöngyök láttán hasonlóképp örül.
Örül, mint majom a farkának,
mert jó volt a Nyugat,

míg el nem híresztelték róla, hogy
fogyasztói társadalom és globalizáció,
de visszatérve a főtémához,
mert oda én mindig vissza szoktam térni,
erről is híres vagyok többek között,
tehát a főtémához visszatérve:
rózsaszín vöcöppapír, igen –
ha hiszitek, ha nem –
máig is megvan.
A rózsaszínű klozettpapír.
Eltettem emlékébe.
Őrzők, vigyázatok.
Megőriztem –
altáji Playboy –
mert szabadon lehetett az,
ami amúgy. S épp emiatt
aztán nem végezhetette
úgy, ahogy...

Utóirat. 2004. április 30-án, az Alföldi-show-ban a rózsaszínű WC-papír színről színre is megmutatkozhatott. És beléphetett az Európai Unióba. Vége hát a száműzetésének. A Moulin Rouge WC-papír csempészáru helyett immár uniós tag, de változatlanul magánvaló, hisz időközben a WC-papírból guriga lett, ma így kell, ez a divat, ő pedig még tiszta téglalap. Csak egy nap a világ. Egy európai a fehérrek között. Egy téglalap a gurigák között.

(*Parnasszus*, 2004/2.)

SEBEŐK JÁNOS 1958-BAN SZÜLETETT BUDAPESTEN. VERSET ÉS PRÓZÁT, VALAMINT
ESSZÉT EGYARÁNT ÍR. LISKA TIBOR- ÉS GREVE-DÍJAS.